

Ustavni sud Bosne i Hercegovine
Уставни суд Босне и Херцеговине

**СРЕДЊОРОЧНИ ПЛАН РАДА
УСТАВНОГ СУДА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
ЗА ПЕРИОД ОД 2017. ДО 2019. ГОДИНЕ**

- српски језик -

Сарајево, септембар 2016.

САДРЖАЈ

- 1. Увод**
- 2. Стратешки оквир**
- 3. Мандат, визија и мисија**
- 4. Анализа окружења**
- 5. Основна програмска одређења**
- 6. Ресурси и капацитети потребни за постизање циљева**
- 7. Оквир за праћење провођења плана и евалуацију резултата**

Прилог 1: Акциони план средњорочног плана рада

Прилог 2: Графички приказ организације Секретаријата Уставног суда

Уставни суд Босне и Херцеговине, на основу члана 77 став (1) тачка ф) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине – пречишћени текст („Службени гласник Босне и Херцеговине“ број 94/14), те члана 6 Одлуке о поступку средњорочног планирања, праћења и извјештавања у институцијама Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“ број 62/14), на Пленарној сједници одржаној 30. септембра 2016. године, усвојио је

СРЕДЊОРОЧНИ ПЛАН РАДА УСТАВНОГ СУДА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ ЗА ПЕРИОД ОД 2017. ДО 2019. ГОДИНЕ

1. УВОД

Уставни суд Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд БиХ) је успостављен чланом VI Устава Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Устав БиХ) којим се уређује питање надлежности и основна питања организације и процедуре, те коначност и обавезност његових одлука. Наведеном уставном одредбом иновирани су уставни положај Уставног суда БиХ чинећи га компатибилним са стандардима уставног судства – истовремено и као независног чувара Устава и као институционалног гаранта за заштиту људских права и основних слобода установљених каталогом права из члана II и инструментима Анекса I Устава БиХ.

Уставни суд није дио ни законодавне, ни извршне, нити редовне судске власти, него је Уставом БиХ позициониран као посебна, самостална и независна власт која, на основу тог Устава, дјелује као корективни фактор за остала три сегмента власти.

Много је показатеља из којих произлази да је Уставни суд БиХ у потпуности заузео своје мјесто у босанскохерцеговачком друштву, међу којима је у првом реду чињеница да Европски суд за људска права сматра неопходним да грађани прије обраћања том суду морају да исцрпе апелацију као домаће правно средство пред Уставним судом. На то указује и стални раст броја предмета, прије свега апелација, пред Уставним судом БиХ.

У првим годинама свог рада, и поред знатног броја предмета у раду, Уставни суд БиХ је успијевао да ријешити предмете најкасније у року од једне године од њиховог пријема. Међутим, након 2006. године више није могуће да се оствари овај темпо рјешавања предмета, и поред перманентног предузимања нормативних и организационих мјера. Наиме, годишњи прилив од преко 5.500 предмета, праћен вишегодишњим ограничењем у погледу броја запослених у Секретаријату Уставног суда БиХ, нарочито високостручног особља које непосредно ради на обради предмета и креирању нацрта одлука из основне надлежности Уставног суда БиХ, довео је до продужења рокова за рјешавање предмета. Тако је Уставни суд БиХ, и поред свих предузетих мјера, у 2016. годину пренио и један број предмета у којима су апелације поднијете 2012. године (16 АП предмета).

Илустрације ради у сљедећој табели је дат упоредни преглед броја запримљених предмета, броја запослених и буџета Уставног суда БиХ за период од 2002. до 2015. године.

Година	Број запримљених предмета	Одобрени буџет	Број запослених
2002.	295	1.997.294	29
2003.	832	2.357.088	37
2004.	1.169	3.449.800	66
2005.	2.707	4.214.287	80
2006.	3.484	4.250.000	78
2007.	3.667	4.595.434	86
2008.	4.017	4.915.232	90
2009.	4.209	5.000.000	90
2010.	6.056	5.200.000	94
2011.	5.076	5.086.517	90
2012.	4.739	5.188.000	90
2013.	5.452	5.257.000	90
2014.	5.733	5.279.000	90
2015.	5.756	5.218.000	94

Као што може да се види из табеле, пораст броја предмета у раду пред Уставним судом БиХ није пратио пораст финансијских средстава одобрених државним буџетом, нити повећање броја запослених у складу с потребама посла и захтјевима Уставног суда.

Код оваквог стања ствари, Уставни суд БиХ настоји да ријеша запримљене предмете у року краћем од три и по године чиме се настоји постићи, поред осталог, остваривање уставних надлежности Уставног суда БиХ без повреде права на правично суђење у разумном року, уз одржавање квалитета рада на највишем нивоу. Треба имати у виду да је право на одлуку у разумном року важан елемент цјелине захтјева за правичним суђењем из члана II/3е) Устава БиХ и члана 6 став 1 Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода.

Дужина судског поступка већ је дуже вријеме један од кључних проблема функционисања правосуђа у Босни и Херцеговини. Ово је сложен проблем који мучи не само земље у транзицији већ и друге европске земље. Очигледно је да у Босни и Херцеговини још увијек нису пронађени одговарајући механизми за његово рјешавање. Европски суд за људска права сматра да су државе потписнице Европске конвенције, без обзира на разлоге унутрашње природе који се често наводе као објашњење и оправдање за споро рјешавање предмета, дужне организовати своје правне системе тако да домаћи

судови испуњавају захтјеве члана 6 став 1 Европске конвенције, а то значи да им се обезбиједи све неопходне претпоставке да свакоме могу гарантовати рјешавање у разумном року.

Европски суд за људска права до сада није утврдио нити једну повреду права на доношење одлуке у разумном року пред Уставним судом БиХ, за разлику од уставних судова у регији. Међутим, свако евентуално продужење рока рјешавања предмета (због сталног пораста броја предмета праћеног лимитираним бројем стручног правног особља) за посљедицу може да има покретање поступка пред Европским судом за људска права због дужине трајања поступка пред Уставним судом БиХ. Треба имати у виду да су, у случајевима у којима је Европски суд утврдио повреду људских права, државе дужне да исплате знатна финансијска средства апликантима. Илустрације ради, у 2010. години укупан износ који је Европски суд за људска права досудио свим одговорним државама био је 64.032.638,00 евра, док је у 2011. години досудио укупан износ од 71.889.407,00 евра.

Приликом израде пројекције очекиваног прилива предмета у наредном периоду пред Уставним судом БиХ кренуло се од основних узрока подношења великог броја апелација. Прво, поштовање људских права и основних слобода, и поред сталног напретка, још увијек није на задовољавајућем нивоу у Босни и Херцеговини. С друге стране, знатно је порасла свијест свих грађана о њиховим правима и механизмима заштите. Не постоје ограничења у врстама, ни у вриједности спора пред било којим редовним судом у Босни и Херцеговини као услов за подношење апелације Уставном суду БиХ. Поред тога, у Босни и Херцеговини постоји неколико крупних, до краја неријешених, питања која се тичу великог броја грађана и као таква узрок су масовног обраћања Уставном суду БиХ. Треба нагласити и чињеницу да редовни судови, приликом доношења одлука, још увијек не воде довољно рачуна о примјени стандарда људских права из Устава БиХ, односно Европске конвенције. Иако Европска конвенција и њени протоколи имају снагу уставних одредаба у Босни и Херцеговини, поготово је редовни судови директно не примјењују, нити довољно користе своје уставно овлашћење да захтијевају од Уставног суда БиХ да донесе одлуку о томе да ли је закон који би требали примијенити на конкретан случај сагласан са Уставом БиХ, Европском конвенцијом и њеним протоколима, или са законима Босне и Херцеговине, или у погледу постојања или домашаја неког општег правила међународног јавног права које је битно за доношење одлуке редовног суда. Уколико се наведено посматра у контексту налаза садржаног у Стратегији проширења ЕУ за 2015. годину, према коме „Босна и Херцеговина се суочава са многим изазовима у погледу људских права и заштите мањина. Правни и институционални оквир за поштовање људских права захтијева значајна побољшања, а усвојено законодавство треба ефикасно проводити, посебно у погледу борбе против дискриминације” извјесно је да Уставни суд БиХ и у наредном периоду треба да рачуна са истим, па чак и већим приливом предмета.

У околностима континуираног повећања прилива предмета и неадекватних људских, техничких и просторних капацитета, Уставни суд БиХ био је присиљен да рјешавању наведених проблема почне приступати на стратешки начин. Као резултат, први стратешки документ Уставног суда „Стратешки план Уставног суда Босне и Херцеговине за период од 2014 до 2016. године“, усвојен је на Пленарној сједници 4.

јула 2014. године. Имајући у виду да крајем текуће године истиче период на који се наведени стратешки план односи, неспорна је потреба да се приступи изради новог стратешког документа за сљедећи трогодишњи период, односно за период од 2017. до 2019. године.

Како је у међувремену Савјет министара Босне и Херцеговине донио Одлуку о поступку средњорочног планирања, праћења и извјештавања у институцијама Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ” број 62/14) и Упутство о методологији у поступку средњорочног планирања, праћења и извјештавања у институцијама БиХ („Службени гласник БиХ” број 44/15), приликом израде стратешког документа Уставног суда БиХ су праћена упутства у вези с начином припреме, форматом и елементима за припрему средњорочних планова рада, утврђена наведеним документима.

Будући да се стратешки планови и планови рада Уставног суда БиХ не усклађују са Средњорочним програмом рада Савјета министара БиХ, то је стратешки документ Уставног суда БиХ базиран на релевантним документима Стратешког оквира.

2. СТРАТЕШКИ ОКВИР

Устав Босне и Херцеговине

Устав БиХ, који је донесен као Анекс IV Општег оквирног споразума за мир у БиХ, успоставио је Уставни суд БиХ као независног чувара Устава и институционалног гаранта заштите прокламованих уставних начела и вриједности, нарочито суверенитета и територијалног интегритета државе, демократског уређења, владавине права, људских права и основних слобода. Устав БиХ је установио посебан положај Уставног суда БиХ у структури државне власти као независног органа високог ауторитета. Уставни суд БиХ је издвојен из система тродиобе власти. Дакле, Уставни суд БиХ није дио ни законодавне, ни извршне, ни редовне судске власти, него је највиши уставни орган Босне и Херцеговине који гарантује поштовање и примјену Устава БиХ и као такав дјелује као корективни фактор за остала три сегмента власти.

Чланом VI Устава БиХ уређена су питања надлежности, састава, процедура, те коначност и обавезност одлука Уставног суда БиХ.

Правила Уставног суда БиХ

Имајући у виду да Уставом није предвиђено доношење уставног закона, односно посебног закона о Уставном суду БиХ, операционализација уставних одредби о Уставном суду БиХ и ближе уређење организације, надлежности и поступка пред Уставним судом врши се на основу Правила која, према члану VI/26) Устава БиХ, доноси сам Уставни суд БиХ, већином гласова свих судија. Тиме је исказана воља уставотворца да, на тај начин, обезбиједи независност Уставног суда БиХ и његов посебан положај у систему власти. Стога, Правила Уставног суда БиХ имају уставну

вриједност. Само Уставни суд може да доноси прописе и опште акте који се тичу његовог рада и његове улоге утврђене Уставом Босне и Херцеговине. Зато, уз Устав БиХ, Правила Уставног суда представљају основни акт организације и функционисања Уставног суда БиХ.

Стратегија за реформу сектора правде у БиХ за период од 2014. до 2018. године.

Стратешка визија реформе сектора правде у БиХ за текући период је ефикасан, ефективан и координисан систем правде у БиХ који је одговоран према свим грађанима и потпуно усклађен са стандардима ЕУ и најбољом праксом, гарантујући владавину права. У оквиру тако дефинисане визије, Стратегија као основне дугорочне приоритете сектора правде дефинише, између осталог, и:

- Даље јачати и одржавати независност, одговорност, учинковитост, професионалност и усклађеност правосудног система који обезбјеђује владавину права у БиХ;
- Унаприједити систем међународне правне помоћи и успоставити, јачати и одржавати системе и поступке којима се гарантује једнак приступ правди у БиХ;
- Дефинисати и провести мјере којима ће сектор правде у БиХ допринијети стварању повољнијег окружења за одржив економски развој у БиХ;
- Координисати и учинити дјелотворнијим улоге и одговорности најважнијих институција у сектору правде у БиХ с циљем постизања ефективнијег, отворенијег и одговорнијег система правде у БиХ.

Споразум о стабилизацији и придруживању

Споразумом о стабилизацији и придруживању као општи принципи споразума који представљају основ за унутрашњу и вањску политику страна уговорница утврђују се, између осталог, и „поштовање демократских принципа и људских права, проглашених у Универзалној декларацији о људским правима и дефинисаних у Европској конвенцији о заштити људских права и основних слобода, Хелсиншком завршном акту и Париској повели за нову Европу, поштовање принципа међународног права, укључујући пуну сарадњу с Међународним кривичним судом за бившу Југославију (МКСЈ), те владавине права и принципа тржишне економије, у складу са Документом Бонске конференције КЕБСА-а о економској сарадњи”.

У оквиру Поглавља VII Споразума – „Правда, слобода и сигурност” уговорено је да ће стране „у међусобној сарадњи у области правосуђа и унутрашњих послова придавати посебну важност учвршћивању владавине закона и јачању институција на свим нивоима”.

Стратегија проширења ЕУ за 2015. годину

Стратегијом проширења ЕУ за 2015. годину, као један од закључака, односно препорука Европске комисије, истакнуто је да ће Комисија наставити да усмјерава своје напоре ка обезбјеђивању тога да приоритети земаља буду реформе у областима

владавине права, укључујући и реформе правосуђа и борбу против организованог криминала и корупције, основних права, укључујући слободу изражавања и борбу против дискриминације. Такође, радиће на подстицању економског развоја и јачању конкурентности. При томе је истакнуто да су наведена основна питања и нераздвојива и узајамно оснажујућа. Јачање владавине права повећава правну безбједност, подстиче и штити инвестиције, те значајно доприноси подстицању економског развоја и конкурентности. Од суштинске је важности да процес проширења омогући овакве синергије, обезбједи снажнији подстицај привредним реформама како би државе које теже чланству уживале у користима функционалних тржишних привреда уз владавину права прије него што се придруже и тиме допринијеле бољем функционисању Уније у цјелини. Додатно, Индикативни стратешки документ за Босну и Херцеговину за период од 2014. до 2017. године потцртава да је владавина права централни фактор стратегије проширења.

Имајући у виду његову уставну улогу и надлежности, Уставни суд БиХ је важан фактор за реализацију дугорочних приоритета сектора правде утврђених Стратегијом за реформу сектора правде у БиХ за период од 2014. до 2018. године, као и за реализацију начела и обавеза из Споразума о стабилизацији и придруживању, те реализацију приоритета из Стратегије проширења ЕУ за 2015. годину.

3. МАНДАТ, МИСИЈА И ВИЗИЈА

Надлежности Уставног суда БиХ дефинисане су члановима VI/3 и IV/3 Устава БиХ, те Амандманом I на Устав БиХ. Из наведених надлежности произлази мандат Уставног суда БиХ.

Мандат

Уставном суду БиХ су повјерене класичне уставноправне надлежности, као што су апстрактна (нормативна) и конкретна контрола уставности, рјешавање уставних спорова између одређених нивоа власти или између институција Босне и Херцеговине, као и апелациона надлежност. Осим тога, Уставни суд рјешава блокаде у процесу одлучивања у Парламентарној скупштини БиХ, те одлучује о било каквом спору у вези са заштитом утврђеног статуса и овлашћења Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

Мисија

Уставни суд БиХ путем својих одлука обезбјеђује заштиту уставних принципа и вриједности, као што су суверенитет,

територијални интегритет државе, демократско уређење, а нарочито принципа владавине права и, унутар њега, заштите права свих без дискриминације и отклања посљедице кршења људских права и основних слобода које су учинили редовни судови и друге институције.

Визија

Благовремена и ефективна заштита људских права и основних слобода и континуиран допринос заштити уставноправног поретка, правној безбједности и владавини права, што доприноси да се прокламовани уставни принципи и вриједности у потпуности примјењују.

4. АНАЛИЗА ОКРУЖЕЊА

Ради разумијевања контекста у којем се развија средњорочни план рада и стварања основа за дефинисање пројеката и програма, извршена је анализа унутрашњег стања која пружа реалну слику о евентуалним слабостима и снагама Уставног суда као институције и анализа вањских фактора који могу да утичу на реализацију циљева.

4.1. Финансијска и управно-административна самосталност и независност Уставног суда БиХ

Уставни суд није дио ни законодавне, ни извршне, нити редовне судске власти, него је Уставом БиХ позициониран као посебна самостална и независна власт која, на основу тог Устава, дјелује као корективни фактор за остала три сегмента власти. Стога је врло битно да Уставни суд задржи своју независност која је основ гаранција владавине права, демократије и поштовања људских права.

Да би то постигао, Уставни суд мора да буде независан и у финансијским питањима јер је финансијска независност веома важан предуслов за остале аспекте независности. Недовољна средства и ограничавање финансијских средстава могу да доведу у питање и принцип независности правосуђа.

Финансијска независност подразумијева да Уставни суд БиХ дефинише своје стандарде рада и добије средства довољна за његов неометани рад, односно реализацију утврђених стратешких – средњорочних и специфичних циљева, програма и пројеката, све у циљу постизања успјешних резултата рада, независно од дјеловања органа извршне и законодавне власти.

Уставом БиХ дато је овлашћење Уставном суду БиХ да доноси властита правила чиме је исказана воља уставотворца да, на тај начин, обезбиједи независност Уставног суда БиХ и његов посебан положај у систему власти. Стога, Правила Уставног суда БиХ имају уставну вриједност и као таква обавезују и све друге органе власти у Босни и Херцеговини.

У складу с Правилима, независност Уставног суда БиХ се изражава, у првом реду, његовом финансијском независношћу која нужно подразумијева: потпуну самосталност Уставног суда БиХ у планирању средстава довољних за његово неометано функционисање, достављање тако утврђеног и од Уставног суда БиХ усвојеног приједлога буџета Предсједништву БиХ с циљем да га укључе у приједлог буџета институција БиХ у смислу члана VIII Устава БиХ, као и самосталност Уставног суда БиХ у распоређивању одобрених средстава, у складу са стварним потребама.

Међутим, и поред чињенице да Уставни суд БиХ самостално припрема, утврђује и усваја приједлог свог буџета, у даљњој процедури његовог одобравања, кроз процедуру утврђивања државног буџета и усвајања Закона о буџету институција БиХ, према постојећем законском рјешењу, Уставни суд БиХ се третира као „обични“ буџетски корисник, а његов буџет има и дијели судбину буџета осталих буџетских корисника/институција.

Управо наведено, у коначном, потврђује да је стварни однос законодавне и извршне власти према Уставном суду БиХ такав да ограничава његову финансијску независност. Стога се нужно намеће потреба да се, у складу с Правилима, Уставном суду БиХ обезбиједи посебна позиција – третман и самосталност у укупној процедури утврђивања и доношења буџета.

Даљњи битан аспект независности и самосталности Уставног суда БиХ јесте обезбјеђење његове управне и административне независности, а што се огледа у томе да Уставни суд мора бити у стању да потпуно независно одлучује о властитој организацији и функционисању и да само Уставни суд може да доноси прописе и опште акте који се тичу његовог рада и његове улоге утврђене Уставом БиХ. То подразумијева да нити један орган власти не може да доноси, нити предлаже, поготово не да налаже доношење интерних аката Уставног суда БиХ, већ то зависи искључиво и само од процјене и одлуке Уставног суда БиХ.

Стога, Уставни суд БиХ континуирано наставља са предузимањем активности, у првом реду састанцима са члановима и представницима институција власти на највишем нивоу – Предсједништво БиХ, Парламентарна скупштина БиХ, Савјет министара БиХ, указујући на одређена неријешена питања од значаја за Уставни суд БиХ, а у смислу досљедног и потпуног поштовања независности, самосталности, посебно у сегменту управно-административне и финансијске независности и самосталности.

4.2. Организациона структура

Чланом VI Устава БиХ прописано је да се Уставни суд БиХ састоји се од девет чланова, при чему четири члана бира Представнички дом (Парламента) Федерације, а

два члана Народна скупштина Републике Српске. Преостала три члана бира предсједник Европског суда за људска права након консултације с Предсједништвом.

Према Правилима Уставног суда БиХ подршку Уставном суду пружа Секретаријат, у коме се обављају студијско-аналитички, правни, стручно-оперативни, рачуноводствено-материјални, информационо-документациони, административно-технички, оперативно-технички и помоћни послови.

Организациона структура Секретаријата прописана је Одлуком о организацији Секретаријата Уставног суда Босне и Херцеговине и приказана је у графикону који је, као прилог 2, саставни дио Средњорочног плана рада.

4.3. Људски потенцијали

Будетом институција Босне и Херцеговине за 2016. годину Уставном суду БиХ су одобрена средства за 94 запослена, а што укључује 88 запослених у Секретаријату и 6 домаћих судија. Троје међународних судија се, такође, финансира из буџетских средстава, али немају статус запослених лица, односно нису у радном односу, већ примају накнаду за обављање функције судије.

У циљу успостављања организације Секретаријата Уставног суда Босне и Херцеговине која је примјеренија потребама посла и остварењу планираних циљева, почетком 2016. године усвојена је нова Одлука о организацији Секретаријата према којој су систематизована 43 радна мјеста, односно 113 извршилаца.

Потребан број извршилаца за реализацију годишњих планираних активности утврђује се годишњим планом кадрова који, на приједлог предсједника Уставног суда, утврђује одлуком Велико вијеће Уставног суда прије утврђивања приједлога буџета Уставног суда за наредну буџетску годину. Уставни суд је утврдио годишњи план кадрова за 2017. годину.

Уставни суд годинама ради улажући изузетне напоре и са истим бројем правних савјетника који су директно ангажовани у раду на предметима, односно на одлукама из основне надлежности Уставног суда. Уставни суд је додатним напорима током претходне године оспособио стручне сараднике за рад на мање сложеним предметима.

Такође, Уставни Суд већ годинама у свим својим финансијским документима континуирано истиче захтјев за додатним бројем извршилаца, те да му одобрени и рестриктивни буџети ограничавају број извршилаца и могућност додатног запошљавања. И у буџетском захтјеву за 2016. годину, Уставни суд је тражио додатна средства за повећање броја запослених према стварним потребама посла и у складу са својом организацијом. Међутим, није било разумијевања за ове основане и образложене захтјеве.

4.4. Извори финансирања

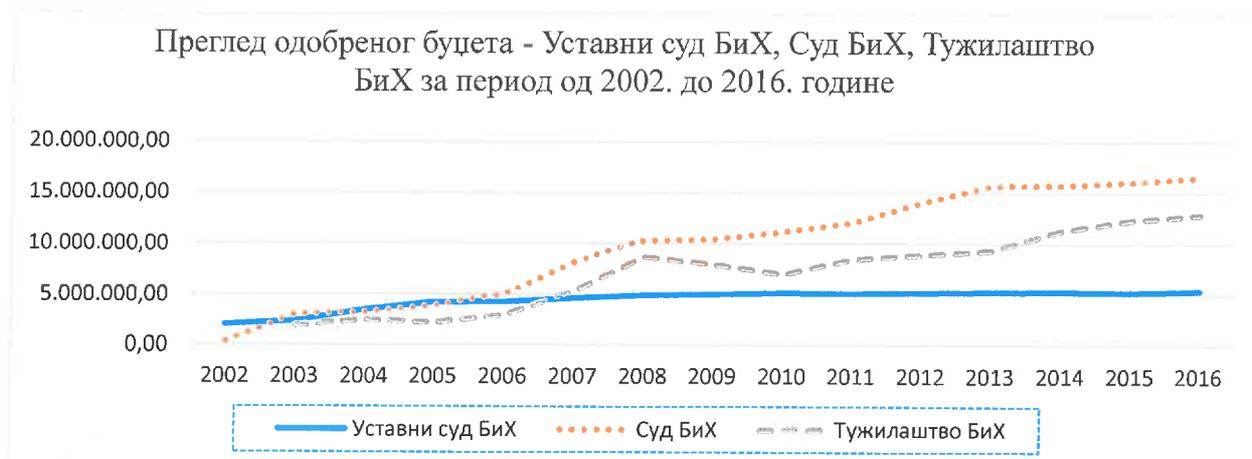
Активности Уставног суда БиХ се финансирају из буџета институција БиХ, а изузетно и у незнатном дијелу и из донаторских средстава.

Уставни суд БиХ годинама се сусреће с истим проблемом – државним буџетом не одобравају му се финансијска средства која би, у складу с обимом посла и стварним потребама, била нужна за извршавање његове Уставом дефинисане улоге и мисије у друштву.

У процесу израде буџета за 2016. годину буџетски захтјев Уставног суда БиХ утврђен је у износу од **6.400.000** КМ, у оквиру кога су била планирана средства за постојећи број запослених и средства за додатно запошљавање до потпуне попуне радних мјеста предвиђених систематизацијом.

Међутим, Законом о буџету институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2016. годину, Уставном суду БиХ за 2016. годину одобрена су средства у износу од **5.382.000** КМ, на бази 94 извршиоца. Наведено представља увећање од само 3% у односу на средства одобрена Уставном суду БиХ буџетом за претходну 2015. годину.

Уз пуно разумијевање опште економске ситуације у земљи евидентно је да се такав рестриктивни приступ у одобравању буџетских средстава не примјењује на све институције. У слjedeћем графикону је дат упоредни преглед одобреног буџета Уставног суда БиХ, Суда БиХ и Тужилаштва БиХ за период од 2002. до 2016. године.

4.5. Учесници и партнери

За остварење циљева, програма и пројеката који се утврђују овим Средњорочним планом рада, као учесници и партнери Уставног суда БиХ у овом процесу, појављују се:

- Предсједништво Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, законодавни органи ентитета и Брчко дистрикта, те судови и тужилаштва на свим нивоима у Босни и Херцеговини (као учесници у поступку пред Уставним судом);

- Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, Предсједништво БиХ, Савјет министара БиХ, Министарство финансија и трезора БиХ (у погледу финансирања Уставног суда);
- Служба за заједничке послове институција БиХ (у погледу унутрашње контроле и безбједности запослених, одржавања простора и инфраструктуре за потребе Уставног суда);
- Европски суд за људска права (у погледу правне сарадње на пољу заштите људских права и основних слобода);
- Канцеларија агента Савјета министара БиХ пред Европским судом за људска права (у погледу комуникације са Европским судом за људска права и извршења пресуде у односу на Босну и Херцеговину);
- Венецијанска комисија (у погледу правне сарадње на пољу заштите људских права и основних слобода);
- Високи судски и тужилачки савјет (у погледу успостављања система електронске размјене података који се евидентирају у Систему за аутоматско управљање предмета у редовним судовима који је у надлежности ВСТСБиХ (ЦМС) и Систему за управљање предметима Уставног суда БиХ (СУП).

4.6. SWOT анализа

За утврђивање снага и слабости, као и прилика и пријетњи које утичу на рад Уставног суда БиХ коришћена је SWOT анализа.

	<i>ПОЗИТИВНЕ</i>	<i>НЕГАТИВНЕ</i>
<i>УНУТРАШЊЕ</i>	<p>Снаге</p> <ul style="list-style-type: none"> - Професионалан и стручан кадар - Квалитетни интерни акти који уређују организацију и систематизацију - Повезаност организационих јединица Секретаријата - Добро развијен систем интерне размјене информација (вертикално и хоризонтално) - Отвореност прихватања промјена у организацији рада - Успостављен адекватан систем праћења рада оцјењивањем - Добри међуљудски односи - Квалитетна ИТ подршка 	<p>Слабости</p> <ul style="list-style-type: none"> - Недовољна попуњеност систематизованих радних мјеста - Недостатак адекватног простора за успостављање савремене судске Писарнице - Недостатак адекватног простора за архивирање предмета - Потреба за отклањањем појединачних слабости у сегменту управљања људским ресурсима, управљања промјенама, те у стратешком планирању - Непостојање адекватног безбједносног система
<i>ВАЊСКЕ</i>	<p>Прилике</p> <ul style="list-style-type: none"> - Редовно финансирање кроз буџет - Могућност приступа донаторским средствима 	<p>Пријетње</p> <ul style="list-style-type: none"> - Недовољна финансијска средства - Утицај мјера штедње на ограничење броја извршилаца - Недоследно и непотпуно поштовање независности, самосталности и значаја Уставног суда - Немогућност коришћења канцеларијског простора који припада Уставном суду у пуном капацитету - Политички и медијски притисци

5. ПРОГРАМСКА ОПРЕДЈЕЉЕЊА

Средњорочни циљ

Средњорочни циљ: Јачање владавине права

Специфични циљ

Специфични циљ: Обезбјеђење заштите уставних принципа и вриједности, а нарочито принципа владавине права и, унутар њега, заштите права свих без дискриминације

Програм

Унапређење процеса рјешавања предмета (ефикасност и квалитет), јачање независности, самосталности и значаја Уставног суда БиХ и промоција заштите људских права и основних слобода у БиХ

Пројекти

У оквиру програма „Унапређење процеса рјешавања предмета (ефикасност и квалитет), јачање независности, самосталности и значаја Уставног суда БиХ и промоција заштите људских права и основних слобода у БиХ“ идентификовани су сљедећи пројекти:

Пројекат 1. Рад на уставносудским предметима и јачању независности, самосталности и значаја Уставног суда БиХ

Пројекат 2. Развој људских капацитета

Пројекат 3. Обезбјеђење адекватних услова рада Уставног суда БиХ

Пројекат 4. Развој међународне сарадње и промоција заштите људских права

6. РЕСУРСИ И КАПАЦИТЕТИ ПОТРЕБНИ ЗА ПОСТИЗАЊЕ ЦИЉЕВА

Имајући у виду тренутни и очекивани број новопримљених предмета, стање предмета у раду и динамику њиховог рјешавања, те број извршилаца, очигледно је да је број извршилаца, у првом реду стручног особља које је непосредно ангажовано у раду на предметима из основне надлежности Уставног суда, недовољан да би се обезбиједило неометано, независно, ефикасно и благовремено функционисање и вршење послова из надлежности Уставног суда утврђених Уставом Босне и Херцеговине. Стога, Уставни суд БиХ је Планом кадрова за 2017. годину предвидио запошљавање 16 додатних извршилаца, у складу са стварним потребама посла. У складу с овим биће припремљен приједлог буџета Уставног суда БиХ за 2017. годину.

Такође, мора се констатовати спорост у обезбјеђењу адекватних просторних услова за рад Уставног суда БиХ, односно чињеница да још није у потпуности проведен Закључак Предсједништва Босне и Херцеговине из 2004. године којим је утврђено да ће Уставни суд Босне и Херцеговине наставити да користи простор на трећем спрату зграде Предсједништва БиХ који је до 6. априла 1992. године користио искључиво и у цјелини Уставни суд СР Босне и Херцеговине. Наиме, иако је од доношења наведеног закључка прошло дванаест година, Министарство спољне трговине и економских односа БиХ још увијек користи десет просторија, а Министарство цивилних послова једну просторију на трећем спрату зграде које су припадале и припадају Уставном суду БиХ.

Рјешавање овог питања веома је значајно ради обезбјеђења потребних просторних капацитета/канцеларија за потребе Уставног суда БиХ, те посебно ради планираног и нужног успостављања и провођења заокруженог система одговарајућих безбједносних мјера које у овом тренутку није могуће провести с обзиром да Уставни суд БиХ још увијек није једини/искључиви корисник свога простора на трећем спрату зграде Предсједништва БиХ.

Актуелна сазнања да се у приземљу зграде Предсједништва БиХ реновирају само неке просторије/канцеларије за потребе Министарства спољне трговине и економских односа БиХ (мање од потребног броја да би се све које тренутно користе вратиле на употребу Уставном суду БиХ) не дјелују охрабрујуће јер то значи да ни до краја 2016. године Уставном суду БиХ неће бити стављене на располагање и преостале просторије на трећем спрату. Стога, Уставни суд БиХ је иницирао да се путем буџета Службе за заједничке послове институција БиХ, као и самог Министарства, обезбиједи довољно средстава како би се наведено Министарство, у потпуности и коначно, иселило из просторија које припадају Уставном суду БиХ, након чега би се приступило њиховом реновирању, те опремању намјештајем и опремом, што подразумијева планирање и обезбјеђење довољно средстава за ту намјену.

Надаље, враћањем канцеларија Уставном суду БиХ, осим бољих радних услова, коначно ће се створити и просторни услови за успостављање судске Писарнице која ће моћи одговорити стварним потребама посла и организацији рада у Уставном суду БиХ, као и за успостављање адекватног архивског простора. Наведено подразумијева потребу планирања и обезбјеђења буџетских средстава која ће се усмјерити на неопходну

адаптацију просторија за успостављање судске Писарнице и архиве и за њихово адекватно опремање намјештајем и опремом.

Коначно, још увијек није ријешена реконструкција крова зграде Предсједништва БиХ, будући да постојеће стање не само што проузрокује материјалну штету на згради и унутар зграде већ, показало се, угрожава и физичку безбједност запослених у Уставном суду БиХ (прокишњавање, обрушавање плафона, и сл.).

7. ОКВИР ЗА ПРАЋЕЊЕ ПРОВОЂЕЊА ПЛАНА И ЕВАЛУАЦИЈУ РЕЗУЛТАТА

7.1. Показатељи успјеха и резултата

Ради утврђивања и праћења степена остварења утврђеног **средњорочног циља** и праћења напретка Уставног суда БиХ у остварењу мандата и мисије, утврђен је сљедећи показатељ успјеха:

Смањен проценат предмета у којима је утврђена повреда уставних права и слобода у односу на укупни број ријешених предмета (подразумијева да редовни судови и други државни органи на свим нивоима прихватају правне ставове и праксу Уставног суда БиХ)

Ради утврђивања и праћења степена остварења утврђеног **специфичног циља**, утврђен је сљедећи показатељ успјеха:

Скраћење времена рјешавања предмета од њиховог пријема у Уставни суд БиХ

Ради праћења остварења утврђених програма и пројеката, Акционим планом средњорочног плана рада Уставног суда БиХ, дефинисани су посебни показатељи резултата.

7.2. Мониторинг и извјештавање

Мониторинг, односно праћење провођења овог средњорочног плана подразумијева систематско и редовно праћење напретка у имплементацији пројеката и акционог плана, те вредновање напретка у реализацији дефинисаних циљева и њиховог остварења, као и евентуално редефинисање постављених циљева, програма и пројеката.

Руководиоци свих организационих јединица Секретаријата Уставног суда БиХ задужени су за континуирану имплементацију и праћење Акционог плана средњорочног плана рада Уставног суда БиХ за период од 2017. до 2019. године, уз обавезу континуираног достављања Извјештаја о реализацији програма и пројеката Тиму за средњорочно планирање, на полугодишњој и годишњој основи, а по потреби и чешће.

Тим за средњорочно планирање на полугодишњој и годишњој основи путем унапријед дефинисаних показатеља успјеха и резултата:

- пратиће реализацију средњорочног и специфичних циљева, програма и пројеката Суда,
- континуирано ће радити на отклањању евентуалних пријетњи и недостатака који могу да настану током имплементације Акционог плана, те
- на полугодишњој и годишњој основи достављати извјештај предсједнику Уставног суда БиХ.

Број: П-441/16
30. септембра 2016. године
Сарајево

Предсједник
Уставног суда Босне и Херцеговине

Мирсад Теман

